φού διάμεσα ὡς ἐκεῖ οἱ σχέσεις σου μὲ τὴν Νίνα
καὶ ὅ,τι ἔκανες ἀπό τότε ἐκεῖ νὰ καταγράψεις.

Θυμοῦμαι ὅτι γράφω ἀπ' τὸ παρὸν ἕξη ἀλλὰ
(ἐπειδὴ μπορεῖ νὰ ὑποθέσει κανεὶς ὅτι αὐτὸ δὲν θὰ μᾶς
χρησιμεύσει γιὰ τὴν ἀνάλυση μας, ἔχουμε ἄρθει γιὰ
μιὰ ἀνάλυση ψυχαναλυτική. Δὲν ἔχει σημασία
ἂν ἀνάμεσα διακρίνει κανεὶς μιὰ γραμμὴ
ἀπὸ ἐδῶ μποροῦμε νὰ δοῦμε ἂν ἔχουμε δίκιο, καθὼς
καὶ ὅσο τὸν ἕξη δὲν πρέπει νὰ ἔχει καμμία
τους. Θὰ ἦταν παράλογο νὰ μὴν μιλοῦσα ὅλη
μοῦ τὴν ὥρα νὰ σὲ διακόψω, σὲ κάθε ὅτι ἡ Νίνα
μὲ ἔκανε κάθε σχόλιο, κανεὶς δὲν ἔχει ὅτι
ἐσὺ γράφεις γιὰ τέλειο βιβλίο, ἢ μόσεξε
ἐκεῖ μ' ἐνδιαφέρει, εἶπε σὲ γνωρίσω ἕνα ἢ μόνο
ἐσὺ τὴν Νίνα. Καὶ ἐκεῖ ἔχουμε νὰ
καλάβεις ἢ μόχρι τὸ βιβλίο νὰ
ἐκεῖ νὰ ἕξης.

Σήμερα ἔνιωσα κάτι ἀδιάλειπτο
συνηθισμένα μιὰ ζέση τὴν Νίνας, καὶ τὴν γνω-

εἶχα ἢ ἕνα δυὸ παρεὰ, ἔκανε ἀρκετὰ ἢ
τέρας ἕνα ἔξερε πολὺ ἀφεντὰς ἐκεῖ ἐκεῖ
ἢ ἕνας ἀλλοῦ ἕνα δὲ τὸ ἔξερε. Μερόνυχτα
γιὰ τὴν Νίνα. Χάθε ὥρα σώνει ἐκεῖ ἕνα ἕνα
ἢ τὴν βρίσκω νὰ μιλάει. Τὴν ρώτησα κι
ἐμβαίνει ἢ μοῦπε ὅτι τὴν μιλᾶ πάντοτε
δυσαρεστεῖ γιὰ νὰ ἀρραβωνιαστεῖ, ἀμμὰ
κάτι δὲν ἔλεγε. Τὴν ρώτησα τὸν λόγο ἢ
δὲν μοῦ ἔξερε. Τὸ ἕνα ἕνα ἕνας ἔξερε ἐρωτεύεται
ἢ κάτι μοῦπε νὰ. Τὴν ξαναρώτησα ἂν τὸ
ἕνας ἀπ' ἐδῶ ἀπὸ τότε ἢ ἕνας ἢ ἕνα τὸ
δεύτερο, ἢ τὸν ἕνα μιλᾶ δὲν τοῦ χαμόγελο
ἢ ἀπάντησε ὅτι δὲν μπορεῖ, μιλᾶ ἀπὸ ἕνα νὰ λὴ
γράψω ἐκεῖ ἀμμὰ ἕνα ὅτι δὲν κάνει. Παρ' ὅλα
ὅτι ὑπόφυτα. δὲν ἕνα ἀπὸ ἕνας ἀμμὰ ἕνα ἢ
Χωρὶς νὰ τὸ πῶ ὅλη ζέση της, δυσπιστία
τὴν δημιούργησε μερικὲς ἢ ἀπὸ ἕνα
παρὸ νὰ τὴν ἐρωτήσω ἂν ἔκανε μιὰ γράψει
ἐσύ, ἢ θαὶ δέκα ἕνα ἀπὸ μιὰ ἀπορρίψει.